

Душан З. Милачић

Аутор: Елизабета Иван Мишић • Дизајн: Иван Мишић

Национална библиотека
Републике Србије

Огранак САНУ
у Нишу

Република Србија

Министарство културе и информисања

Град Прокупље

Координатор пројекта
Драган Огњановић

Рецензенти
др Горан Максимовић
др Драган Жунић

Аутор изложбе
Јован Младеновић

Дизајн поставке
Иван Мишић

Сарадници
Народни музеј Топлице
Музеј града Београда
Национална библиотека Србије

Финансијска подршка
Министарство културе и информисања
Републике Србије
Град Прокупље

Project coordinator
Dragan Ognjanović

Reviews
dr Goran Maksimović
dr Dragan Žunić

Authors of the Exhibition
Jovan Mladenović

Exhibition Design
Ivan Misić

Collaborators
National Museum Toplice
Belgrade City Museum
National Library Serbia

The financial support of the project
Republic of Serbia
Ministry of culture and information
City of Prokuplje

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892 - 1979

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ

DUŠAN Z. MILAČIĆ

РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR

ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR

Др Душан З. Милачић (Мердаре, 1892 – Београд, 1979) припада знаменитој генерацији српске интелектуалне елите која се формираа у току и после Великог рата школовањем на француским престижним школама и универзитетима. Посвећен француској култури и књижевности у току свог дугог и плодног живота, оставио је неизбрисив траг у националној културној историји. По свом импозантном делу Душан Милачић спада у ред наших најбољих романиста, који је у светској и европској књижевности препознат као један од посвећених баззаколога.

Душан З. Милачић рођен је 7. новембра 1892. године у селу Мердаре на старој српско-турској граници у Топличком округу где су се његови родитељи доселили из Црне Горе, након Српско-турских ратова (1889). Васпитаван у патријархалној породици, одрастао је у духу чојства и јунаштва и националног романтизма. Основну школу завршио је у Косаничкој Рачи, гимназију у Нишу (1906–1914), где је почео да пише и објављује своје прве песме (у *Венцу* и *Зраку*, 1911), а 1913. објавио у сопственом издану збирку песама *Моментал душе*. Гимназију је завршио 1914, а после објаве рата Милачић, као и цела генерација нишких матураната (1914) пошла је у рат. Са национаним одушевљењем и родољубљем ступио је у славни Скопски – Бачки батаљон „1300“ капалара. По завршетку ратне обухе распоређен је у 15. пешадински пук I. позива и учествује у јесен 1915. у тешким и жестоком борабама против бугарске војске у надирању, почевши од Пирота према Нишу. У борби са Бугарима код Црвене Реке, рањен је у ногу и пребачен у Нишку болницу. Уочи Бугарског напада и коначног слома Ниша, Милачић одази прво у Прокупље а потом у Приштину. Из Приштине, рањен и са штакма, пешке преази Албанију и стиже у Сан Ђовани на албанској обали где се укрива на брод и одази у Бизерту на опоравак. Једно време је боравио у Аџиру у Кап Платифу, а затим одази у Жозије у француским Алимга где као наредник изводи војну обуку мобилисаним српским ђацима (1917). Школовање наставља 1918–1920. на факултету у Екс ан Провансу и Аџиру, на Групи за француски језик и упоредну књижевност јужне Европе. По повратку у земљу 1920. професор је Нишке гимназије и управник Народне библиотеке, драматург и управник Народог позоришта Моравске бановине (1932–1934). На Универзитету у Загребу 1923. одбранио је докторску дисертацију коа професора Петра Скока – Ученик Пола Буржеа и почетак реакције против Тенотов позитивизма. У периоду од 1924. до 1930. борави у Паризу на даљим студијама и обавља дужност шефа Просветног одељења при Посланству Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. На Сорбони 1930. одбранио је две докторске дисертације оцењене највишом оценом, положио државни докторат и стекао звање доктора књижевности: главна теза – *Le Théâtre de Honoré de Balzac* d'après des documents nouveaux et inédits; допунска теза – *Le Théâtre inédit de Honoré de Balzac*. Édition critique d'après les manuscrits de Chantilly. За дисертације је одакиван Златном медаљом Француске академије „Академских палими“ (1930); за допринос француској култури и књижевности и рад на српско-француским културним везама, 1935. добио је највише француско одакивање – Легију части (Legion d Honneur).

Посебно поље Милачићевог ангажовања је у упозоришној уметности на превођењу дела француских аутора, као и на драматургији класика драмске литературе. У Народном позоришту у Београду обавља дужности уметничко-књижевног референта и директора Дrame од 1935. до 1941. када је национално позориште имало изузетно високи уметнички ниво свог репертоара. За време окупације током Другог светског рата, боравио је у породичној кући у селу Беле Воде крај Прокупља, пишући своју најбољу студију *Балзак – живио*, која је објављена после рата (СКЗ, 1949). У послератном периоду посветио се обнови књижног фонда Народне библиотеке Србије, чији је управник био током 1944–1960, коју је развијао по моделу и устројству француске националне библиотеке.

За живота Душан Милачић био је члан управе Удружења књижевника Србије, члаан управе Удружења носилаца Албанске споменице, почасни председник Удружења Југославија–Француска. За монографију *Сјендал* добио је Октобарског награду града Београда (1962) и награду за превод Стендаловог романа *Записи једној ишњини* „Др Милош Н. Ђурић“ (1976). Носилац је Ордена рада, Ордена заслуга за народ и Ордена С. Саве.

Библиографија др Душана З. Милачића је импозантна: садржи око 500 јединица из области француске књижевности, студије и есеје из белетристичке и драмске књижевности, преводе класика француске књижевности, рецензије и предговоре, теоријске и есејистичке прилоге и критичке расправе из историје француске књижевности и приручница из области библиотекарства. Био је уредник и аутор прилога у монографијама о Великом рату, а аутор је и монографија (романисраних биографија) о познатој француској глумици, Сари Бернар (1937) и оперској певачици 19. века, Марији Малибран (1954). Милачићеве синтетичке књижевносториске студије: *Балзак – живио* (1949), *Виктор Иго – живио* и *рад* (1954), *Емиа Зола* (1958), *Сјендал* (1961), *Вечни Молијер* (1973), и две капиталне књиге есеја о личности и делима француске књижевности различитих епоха – *Есеји из француске књижевности* (1956) и *Од Скарона до Рембоа* (1965), по оцени критичара сматрају се „бриљантним“ књижевнотеоријским и биографским студијама у нас, „ерудитних и прегледно писаних“.

У оквиру пројекта Народне библиотеке Раде Драинац из Прокупља *Др Душан З. Милачић романиста, књижевник, преводилац*, уз подршку Министарства културе Републике Србије, организацијом изакожбе и објављивањем пратећег каталога под истим насловом, доприноси се култури сећања на ову изузетно значајну личност за српску културу и књижевност XX века, те прожимању и интеракцији француске и националне књижевности. Уједно то је био и циљ изложбене експозиције да се разноврсним архиваљима, фотографијама, кореспонденцијом и сетом изабраних књига првих издана његових књижевноторијских дела, те преводама дела француских класика, у правом светлу прикаже импозантна културна и национална мисија романиста др Душана З. Милачића.

Dr Dušan Z. Milačić (born at Merdare in 1892, died in Belgrade in 1979) belongs to the famous generation of the Serbian intellectual elite that was formed during and after the Great War out of those who had studied at French prestigious schools and universities. Dedicated to French culture and literature during his long and prolific life, he left an indelible mark on national cultural history. His impressive literary work classifies Dušan Milačić as one of the best Serbian romanicists, who is also recognized in European and world literature as one of the most outstanding balzacologists.

Dušan Z. Milačić was born on November 7th, 1892 in Merdare, a village situated near the then Serbian-Turkish border in the district of Toplica, where his parents had moved from Montenegro after the Serbian-Turkish wars of the year 1889. He was born in a patriarchal family and was raised in the spirit of chivalry and heroism and national romanticism. He attended primary school in Kosanička Rača and high school in Niš from 1906 to 1914, where he began to write poetry. He had his first poems published in *Venac* and *Zrak* in 1911, and he published a collection of poems *Moments of the Soul* in his own edition in 1913. As soon as Milačić graduated from high school in 1914, after the declaration of war, he volunteered to the Armed forces of Serbia, together with the entire generation of high school graduates from Niš. Overwhelmed with national enthusiasm and patriotism, he joined the famous School Battalion of 1,300 Corporals. After the combat training, he was deployed in the 15th Infantry Regiment, which participated in fierce battles against the Bulgarian invading army in the autumn of 1915, starting from Pirot towards Niš. After he had been wounded in the leg near Crvena Reka, he was transferred to hospital in Niš. On the eve of the Bulgarian attack and the final collapse of Niš, Milačić first went to Prokuplje and then to Priština. He had not fully recovered at the time he joined the retreat of the Serbian soldiers and civilians across Albania. He managed to survive the ordeal and arrived in San Giovanni di Medua on the Albanian coast. He boarded the ship to Bizerte, Tunisia, where he was sent to recover. He spent some time in Cape Platiff, Algeria, and then went to Jausiers in the French Alps, where he served as a sergeant in the military training camp for mobilized Serbian students in 1917. He continued education in 1918–1920 at the faculties of Aix-en-Provence and Algiers, at the department for French language and comparative literature of southern Europe. Upon his return to the country in 1920, he was a grammar school teacher in Niš and the manager of the National Library, playwright and manager of the National Theatre of the Moravian Banovina (1932–1934). Milačić defended his doctoral dissertation with Professor Petar Skoko at the University of Zagreb in 1923 – A student of Paul Bourgeois and the beginning of the reaction against Ten's positivism. In the period from 1924 to 1930, he resided in Paris for further studies and performed the duty of the head of the Education Department at the Embassy of the Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes. In 1930, he defended two doctoral dissertations at the University of Sorbonne with the highest grades, passed the state doctorate and obtained the title of Doctor of Literature: main thesis - *Le Théâtre de Honoré de Balzac d'après des documents nouveaux et inédits*, supplementary thesis – *Le Théâtre inédit de Honoré de Balzac* , a critical edition of Chantilly's manuscripts. For his dissertations, he was awarded the Gold Medal of the French Academy - Academic Palms (1930). He also received the highest French decoration Legion d' Honneur for his contribution to French culture and literature and work on Serbian-French cultural ties, in 1935.

A special field of Milačić's expertise engagement is theatrical art, where he translated works by French authors, as well as in the dramaturgy of the classics of dramatic literature. He performed the duties of the artistic and literary intendant and was the director of the Drama section at the National Theatre in Belgrade from 1935 to 1941, when the National Theatre had an extremely high artistic level of repertoire. During the German occupation in the Second World War, he stayed in his family house in the village of Bele Vode near Prokuplje, where he wrote his best study *Balzac – Life and Work*, which was published after the war (SKZ, 1949). In the post-war period, from 1944 to 1960, he dedicated himself to the renewal of the book fund of the National Library of Serbia, which he developed according to the model and structure of the French National Library.

Dušan Milačić was a member of the board of the Association of Writers of Serbia, a member of the board of the Association of Holders of the Albanian Commemorative Medal of the Great Serbian Retreat, and the honorary president of the Association of Yugoslavia-France. For the *Stendhal* monograph, he received the October Award of the City of Belgrade (1962) and he also got the Dr. Miloš Đurić award for the translation of Stendhal's novel *Records of a Traveller* (1976). He is the holder of the Medal of Labour, the Medal of Merit for the People and the Medal of St. Sava.

Bibliography of Dr. Dušan Z. Milačić is impressive: it contains more than 500 units in the field of French literature, studies and essays on fiction and drama, translations of the classics of French literature, reviews and prefaces, theoretical and essayistic contributions and critical discussions on the history of French literature and manuals in the field of librarianship. He was the editor and author of articles in monographs on the Great War. He is also the author of monographs on the famous French actress Sarah Bernhardt (1937) and an opera singer of the 19th century, Maria Malibran (1954). Milačić's synthetic literary-historical studies: *Balzac – life and work* (1949), *Victor Hugo – life and work* (1954), *Emile Zola* (1958), *Stendhal* (1961), *Eternal Moliere* (1973), and two capital collections of essays on important representatives and works of French literature of different epochs - *Essays from French literature* (1956) and *From Scarron to Rimbaud* (1965) are considered brilliant literary theory and biographical studies.

The project of the Rade Drainac National Library from Prokuplje, *Dr. Dušan Z. Milačić –romanicist, writer, translator*, has been organized with the support of the Ministry of Culture of the Republic of Serbia. It comprises the setting of an exhibition and publishing an accompanying catalogue under the same title. It is meant to contribute to the culture of remembrance of this extremely important figure of the twentieth century. Life and work of Dušan Z. Milačić, according to what he left as his intellectual and literary heritage, undoubtedly matches high European standards. It is of great importance to national culture, and has a permanent value. The goal of the exhibition was to display photographs, correspondence and a set of selected books of the first editions of Milačić's literary-theoretical works and translations of works of French classics with an emphasis on Balzac, Stendhal, Hugo, Zola, Moliere and many others, as well as to present the impressive cultural and national mission of the romanicist Dr. Dušan Z. Milačić in the way he deserves.

Dušan Milačić (Merdare, 1892 – Belgrade, 1979) appartient à la génération illustre de l'élite intellectuelle serbe qui s'était formée au cours et après la Grande Guerre, en étudiant dans de prestigieuses écoles et universités françaises. Il a dédié sa longue vie prolifique à la culture et à la littérature françaises et il a laissé une empreinte indélébile dans l'histoire culturelle nationale. Au regard de son impressionnant travail, Dušan Milačić est l'un de nos meilleurs romanciers, reconnu dans la littérature mondiale et européenne comme un « balzacologue » dévoué.

Dušan Milačić est né le 7 novembre 1892 dans le village Merdare situé près de l'ancienne frontière serbo-turque dans la région de Toplica où ses parents se sont installés après avoir quitté le Monténégro suite aux guerres serbo-turques (1889). Élevé dans une famille patriarcale, il grandit dans l'esprit de la chevalerie, de l'héroïsme et du romantisme national. Il a terminé l'école primaire à Rača Kosanička, le lycée à Niš (1914) où il a commencé à écrire et à publier ses premières poésies (dans *Couronne* et *Rayon* en 1911), et il a publié en 1913 dans son édition d'auteur un recueil de poésie intitulé *Moments de l'âme*. Il a terminé le lycée en 1914 et après la déclaration de la guerre, Milačić part au front comme toute la génération de bacheliers de Niš (1914). Il entre au bataillon des élèves de Skopje – *Bataillon d'élèves «1300» caporaux*, avec enthousiasme et patriotisme. Après avoir terminé sa formation de combat, il est déployé au XVe régiment d'infanterie de la première réserve et participe à l'automne 1915 à des combats intenses et rudes contre l'armée bulgare envahisseuse, partant de Pirot et se dirigeant vers Niš. Lors du combat avec les Bulgares près de Crvena Reka, il est blessé à la jambe et est transporté à l'hôpital de Niš. Avant la conquête de Niš par les Bulgares, Milačić prend d'abord le chemin de Prokuplje, puis de Priština. De Priština, blessé et utilisant des béquilles, il traverse l'Albanie et arrive à San Giovanni sur la côte albanaise, il embarque sur un bateau part pour Bizerte – en convalescence. Il passe un certain temps en Algérie, au Cap Platiff, puis se rend à Jausiers, dans les Alpes françaises, où il donne, en tant que sergent, une formation militaire aux étudiants serbes mobilisés (1917). Il poursuit ses études de 1918 à 1920 à l'Université d'Aix-en-Provence puis, en Algérie, à la chaire de langue française et de littérature comparée du Sud de l'Europe. Après être revenu dans son pays natal en 1920, il est d'abord professeur au lycée de Niš et directeur de la Bibliothèque municipale, puis dramaturge et directeur du Théâtre municipal de la banovine de Morava (1932–1934). Il soutient sa thèse de doctorat à l'Université de Zagreb en 1923 chez le professeur Petar Skok – son disciple *Paul Bourget* et *le début de la réaction contre le positivisme de Taine*. Pendant la période de 1924 à 1930, il séjourne à Paris pour y continuer ses études et exerce la fonction de chef du département de l'éducation à l'ambassade du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes. À la Sorbonne, en 1930, il soutient deux thèses de doctorat avec une mention excellente et réussit au doctorat d'état. Il obtient le titre de docteur en littérature : sa thèse principale [Le théâtre de Honoré de Balzac d'après les documents nouveaux et inédits], sa thèse complémentaire – [Le Théâtre inédit de Honoré de Balzac]. Il a reçu la médaille d'or de l'Académie française «Palmes académiques» pour ses dissertations (1930) et sa contribution à la culture et à la littérature française, et pour son travail à l'établissement des liens culturels franco-serbes. En 1935, on lui décerne la plus haute décoration honorifique française – la Légion d'honneur.

Un des domaines particuliers de l'engagement de Milačić est l'art théâtral dans la traduction d'œuvres d'auteurs français, ainsi que dans la dramaturgie des classiques de la littérature dramatique. Il a exercé la fonction de directeur artistique et littéraire et de directeur dramaturge au Théâtre national de Belgrade de 1935 à 1941, lorsque le Théâtre national avait, grâce à son répertoire, un niveau artistique extrêmement élevé. Pendant l'occupation, durant la Seconde Guerre mondiale, il est resté dans sa maison familiale dans le village de Bele Vode près de Prokuplje, en écrivant sa meilleure étude *Balzac – Sa vie et son travail*, qui a été publiée après la guerre (SKZ, 1949). En période d'après-guerre, il s'est consacré au renouvellement et au développement des fonds des livres de la Bibliothèque Nationale de Serbie dont il a été le directeur de 1944 à 1960, et ce selon le modèle et la structure de la Bibliothèque Nationale de France.

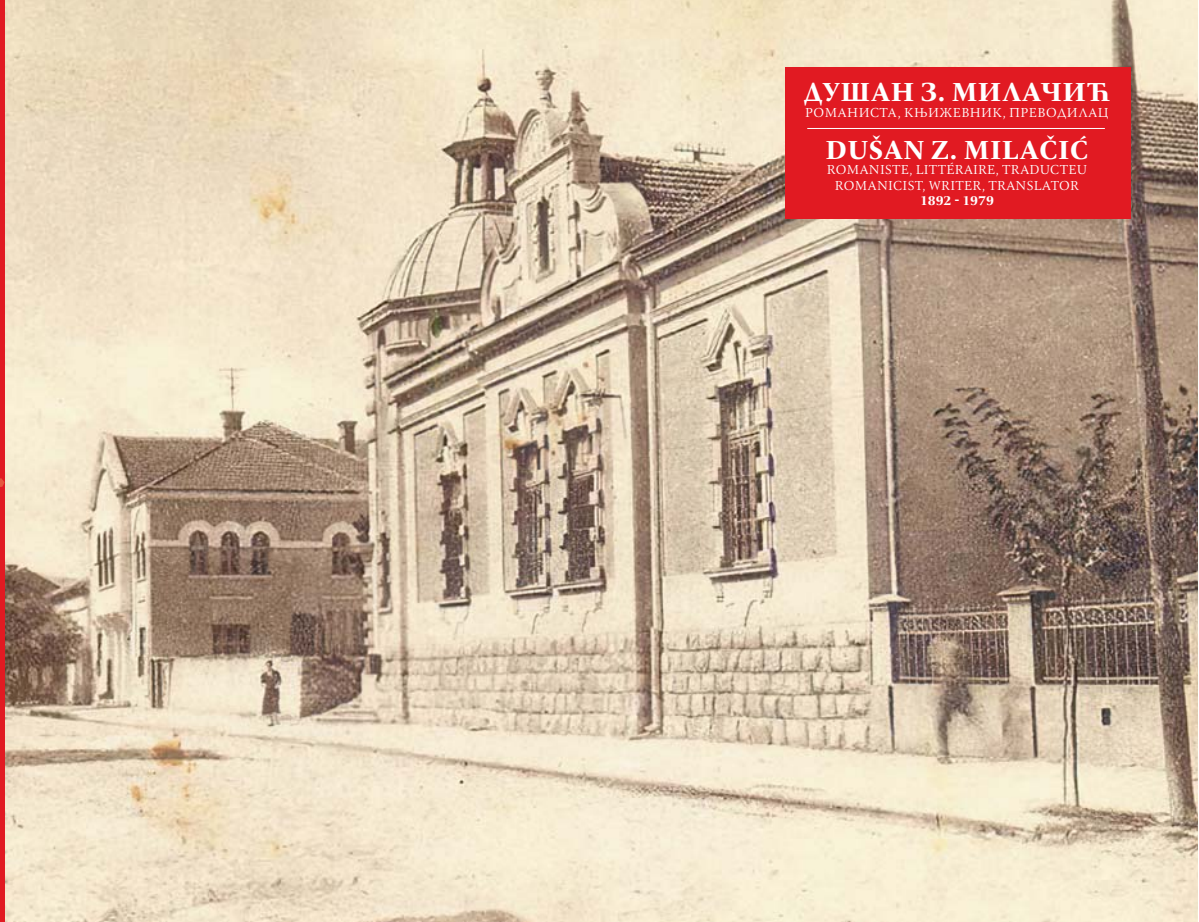
Au cours de sa vie, Dušan Milačić a été membre du conseil d'administration de l'Association des écrivains de Serbie, membre du conseil d'administration de l'Association des détenteurs du monument albanais et président d'honneur de l'Association Yougoslavie-France. Pour la monographie *Stendhal*, il a reçu le Prix d'octobre de la ville de Belgrade (1962) et le prix « Dr. Miloš N. Đurić » pour la traduction du roman de Stendhal *Mémoires d'un touriste* (1976). Il est titulaire de l'Ordre du Travail, de l'Ordre du Mérite du Peuple et de l'Ordre de Saint Sava.

La bibliographie de Dušan Milačić est imposante ; elle compte environ 500 unités du domaine de la littérature française, des études, des essais de la littérature dramatique et belles-lettres, des traductions des classiques de la littérature française, des revues et préfaces, des contributions théoriques et essayistes et des discussions critiques sur l'histoire de la littérature française ainsi que des manuels dans le domaine de la bibliographie. Il a également été rédacteur et auteur d'articles dans des monographies sur la Grande Guerre, auteur de monographies (biographies romancées) sur la célèbre actrice française Sarah Bernard (1937) et la chanteuse d'opéra du XIX siècle Maria Malibran (1954). Les études littéraires et historiques synthétiques de Milačić – *Balzac, sa vie et son travail* (1949), *Emile Zola* (1958), *Stendhal* (1961), *L'éternel Molière* (1973) et deux grands livres d'essais sur des personnalités et des œuvres de la littérature française de différentes époques – *Essais de la littérature françaises* (1956) et *De Scarron à Rimbaud* (1965) sont considérés, selon les critiques, dans notre pays, comme des études littéraires-théoriques et biographiques « brillantes », érudites et clairement écrites.

Dans le cadre du projet de la Bibliothèque municipale «Rade Drainac» de Prokuplje, «*Dr. Dušan Milačić –romanicist, littérqire, traducteur*», avec le soutien du Ministère de la Culture de la République de Serbie, une exposition a été organisée et un catalogue d'accompagnement a été publié sous le même titre. La bibliothèque contribue ainsi à la culture de la mémoire de cette figure extrêmement importante du XXe siècle, surtout pour la culture et la littérature serbes. Ainsi, la culture et la littérature françaises et serbes s'entre-mêlent-telles. La vie et l'œuvre de Dušan Z. Milačić, au vu de ce qu'il nous a laissé comme héritage intellectuel et littéraire, sont sans aucun doute promues à un niveau européen, ce qui est un avantage pour toute la culture nationale, et lui donnent une valeur impérissable et permanente. Dans le même temps, le but de l'exposition était de mettre en avant diverses archives, photographies, correspondance et un ensemble de livres sélectionnés des premières éditions de ses œuvres littéraires et théoriques, ainsi que des traductions d'œuvres de classiques français en mettant l'accent sur Honoré de Balzac, Stendhal, V. Hugo, E. Zola, Molière et d'autres... et de montrer grâce à toutes ses œuvres, l'impressionnante mission culturelle nationale du romancier Dušan Z. Milačić.

1930. Улица у Прокупљу

Street in Prokuplje
La rue à Prokuplje

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ

ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR

ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR

1892 - 1979

Породична кућа Милачића

(Беле Воде крај Прокупља)

The Milačićs' family house in
Bele Vode near Prokuplje

La maison de famille de Milačić
(Bele Vode, près de Prokuplje)

1889.

Родитељи Душана З. Милачића (отац Зарије и мајка Тодора) после српско-турских ратова (1876/78) доселили су се из Црне Горе у Топлицу, у село Мердаре на српско-турској граници.

1892.

Седмог новембра рођен је Душан З. Милачић у Мердару. Имао је четворицу браће: Божицара, Братимира, Ђорђа и Бранислава.

1906–1915.

Основну школу завршио је у Косаничкој Рачи близу Куршумлије, Српско-краљевску гимназију у Нишу 1914, матурирао у Скопљу 1915. године. У гимназији професор му је био Мiodраг Ибровач (1885–1973), знаменити српски романиста.

1911–1913.

У гимназији је почео да пише песме и прву песму „Моја поезија“ објавио је у листу *Венац*, чији власник и уредник је био Јерemiја Живановић, познати нишки културни посленик и један од оснивача књижевног часописа *Градина* (1900). У београдским *Радничким новинама* 1913. објављује песме „Кроз борбу живота“ и „Тиранима“. Запажен као млади литерата објављује у сопственом издању збирку песама *Моменти душе* (1913), која га је представила као талентованог песника.

1889.

After the Serbian-Turkish wars (1876-1878), Dušan Z. Milačić's parents, father Zarije and mother Todora, moved from Montenegro to Toplica, to the village of Merdare on the Serbian-Turkish border.

1892.

Dušan Z. Milačić was born in Merdare on November 7th. He had four brothers: Božidar, Bratimir, Đorđe and Branislav.

1906–1915.

He finished elementary school in Kosanička Rača near Kuršumljaja, attended Serbian Royal Grammar School in Niš in 1914, and graduated in Skopje in 1915. His high school teacher was Miodrag Ibrovac (1885-1973), a famous Serbian romanistic.

1911–1913.

Milačić started writing poems as a high school student and he had his first poem *My Poetry* published in the newspaper *Venac*, whose owner and editor was Jeremija Živanović, an outstanding cultural activist in Niš and one of the founders of the literary magazine *Gradina* (1900). In 1913, Milačić had his poems *Through the Struggle of Life* and *To the Tyrants* published in the Belgrade newspaper *Radničke novine*. As a young writer, he published the collection of poems *Moments of the Soul* (1913) in his own edition, which promoted him to a promising young poet.

1889.

Les parents de Dušan Z. Milačić, père Zarije et mère Todora, après les guerres serbo-turques (1876–1878) ont déménagé du Monténégro à Toplica, au village de Merdare, à la frontière serbo-turque.

1892.

Dušan Z. Milačić est né le 7 novembre à Merdare. Il avait quatre frères: Božidar, Bratimir, Đorđe et Branislav.

1906–1915.

Il a terminé l'école primaire à Kosanička Rača près de Kuršumljaja, le lycée serbe-royal de Niš en 1914. C'est en 1915 qu'il obtient son diplôme à Skopje. Miodrag Ibrovac, le célèbre romaniste serbe, était son professeur du lycée (1885–1973).

1911–1913.

Il a commencé à écrire des poèmes au lycée. Son premier poème « Ma poésie » a été publié dans le journal « Venac », dont le propriétaire et rédacteur en chef était Jeremija Živanović, le célèbre envoyé culturel de Niš et l'un des fondateurs de la revue littéraire « Gradina » (1900). En 1913, il publie les poèmes « À travers la lutte de la vie » et « Aux tyrans » à « Radničke Novine » de Belgrade. Remarqué comme un jeune écrivain, il fait apparaître, dans le cadre de sa propre édition, le recueil de poèmes intitulé « Les Moments de l'âme » (1913), qui confirme son talent de poète.

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892-1979

Зграда Гимназије у Нишу

The Grammar School building in Niš
Le bâtiment du lycée à Niš

Матуранти нишке гимназије, 1914.

(Душан З. Милачић у трећем реду стоји, трећи слева удесно)

Graduates of the Niš Grammar School,
(Dušan Z. Milačić standing in the third row, third from left)

Les diplômés du lycée de Niš,
(Dušan Z. Milačić est au troisième rang, debout,
troisième de gauche à droite)

Душан З. Милачић са другом као матурант Мушке гимназије у Нишу 1914.

(Д. М. стоји, први слева)

Dušan Z. Milačić with a friend,
as a graduate of the Men's Grammar School in Niš
(D. M. standing, first from left)

Dušan Z. Milačić, en tant que bachelier du Lycée masculin à Niš,
avec son ami
(Dušan est debout, premier à gauche)

МОМЕНТИ ДУШЕ

УВЕК ИСТО

Умиру ми наде к'о спомени сиви.
Садашњост је моја и сувише мрачна.
Са вечитом чежњом да се сретно живи
Малаксава моја душа вечно плачна.
Садашњост је моја и сувише мрачна.

Мутне, црне слутње гупе напор моћи
Једне младе душе што би среће хтела,
И љубавног срца што чезне у ноћи,
Срца ког је свака нада среће свела —
И младосне душе што би среће хтела.

Опет видим да је кратка моја срећа,
А несрећа вечна к'о вечност без краја.
Душа ми је ваза увенулог цвећа,
И увек сам жељан животног маја.
Несрећа је моја бол вечни без краја.

1914–1915.

Наредник Душан З. Милачић са ратним друговима из Ђачког батаљона „1300 каплара” у Скопљу

(Д. М. седи, први слева)

Sergeant Dušan Z. Milačić with war comrades from the Student Battalion 1,300 Corporals in Skopje (D. M. sitting, first from left)

Sergent Dušan Z. Milačić avec ses amis de guerre du bataillon d'élèves „1300 caporaux ” à Skopje (Dušan est assis, premier à gauche)

1914–1915.

Наредник Душан З. Милачић са ратним другом из Ђачког батаљона „1300 каплара” у Скопљу

(Д. М. стоји, први слева)

Sergeant Dušan Z. Milačić with a war comrade from the Student Battalion 1,300 Corporals in Skopje (D. M. standing, first from left)

Sergent Dušan Z. Milačić avec son camarade de guerre du Bataillon d'élèves „1300 caporaux ” à Skopje (Dušan est debout, premier à gauche)

1914–1915.

У лето 1914. мобилисан је као ђак – војник и упућен у Скопље на војну обуку у славну јединицу Скопски ђачки батаљон познат као Ђачки батаљон „1300 каплара”. По завршетку војне обуке распоређен је у ратну формацију у 15. пешадијски пук I позива, као подофицир са чином наредника. У тешким борбама са бугарском војском на јесен 1915. рањен је у ногу код Беле Паланке, у рејону села Црвена река. После бугарске окупације Ниша, као рањеник из нишке ратне болнице одлази у Прокупље, у село Беле Воде, у родитељску кућу. Из породице Милачић у Великом рату поред Душана, борили су се и његова четири брата. По завршетку рата одликовани су највишим ратним одликовањима (Карађорђевог звездом са мачевима и др.).

1916–1918.

Прешао је Албанију рањен, са штакама и у луци Сан Ђовани де Медиа на албанској обали укрцао се на брод. Пребачен је у Северну Африку, у Бизерту на опоравак. Из Бизерте одлази у Алжир у место Кап Платиф у близини града Алжира, поново се враћа у Бизерту, одакле по наређењу одлази у Француску. Учествоје као наредник у војној обуци Српског универзитетског батаљона (Bataillon Universitaire Serbe), стационираног у месту Жозје у департману Доњи Алпи, близу варошице Барсоланета. У суровим бугарским репресалијама у току Топличког устанка 1917. убијена је Душанова мајка Тодора. За време рата објављује родољубиве песме у листовима *Скерлић* (1916–1917), *Ново доба* (1918), *Српске новине* (1918), *Београдски дневник* (1918), *Glasnik jugoslovenske omladine* (1918–1919), *Илустровани календар* (Крф, 1918).

1918.

Српска влада донела је уредбу о ослобађању војне дужности ђака и студената који су били на школовању у Француској и другим савезничким земљама. Душан Милачић, после расформирања Ђачког батаљона у Жозјеу, због болости остао је у Тулону. Од 1918. до 1920. студира француски језик и упоредну књижевност јужне Европе на алжирском универзитету у Ексу ан Провансу. Слуша предавања угледних професора Мориса Блондела (Maurice Blondel) у Ексу и Пјера Мартиноа (Pierre Martino) у Алжиру.

1914–1915.

In the summer of 1914, he was mobilized as a student-soldier and was sent to Skopje for military training in the famous unit of the Skopje Student Battalion, known as the Student Battalion of 1,300 Corporals. After completing the training, he was assigned to a war formation in the 15th Infantry Regiment of the 1st call-up, where he got the rank of a sergeant. In the fierce battles with the Bulgarian army in the fall of 1915, he was wounded in the leg near Bela Palanka, in the area of the village of Crvena reka in the Špaj positions. After the Bulgarian troops had occupied Niš, he was released from hospital and he went to his parents' house in the village of Bele vode near Prokuplje. Dušan and his four brothers all fought in the Great War. Each of them was awarded the highest war decoration, Karadordë's star with swords.

1916–1918.

Milačić joined the Serbian army and civilians retreat across Albania. He had not yet recovered from the wound, so he walked all the way using crutches. In the port of San Giovanni de Medua on the Albanian coast, he boarded the ship, which took him to Bizerte in North Africa to recover. He stayed in Cap Platiff, a place near the city of Algiers, for a while and then returned to Bizerte, from where he was directed straight to France. As a sergeant, he participated in the military training of the Serbian University Battalion (Bataillon Universitaire Serbe), stationed in Josie in the Lower Alps department, near the town of Barsolaneta. Dušan's mother Todora was killed in cruel Bulgarian reprisals during the Toplica Uprising in 1917. During the war, he published patriotic poems in the newspapers *Skerlić* (1916–1917), *Novo doba* (1918), *Srpske novine* (1918), *Beogradski dnevnik* (1918), *Glasnik jugoslovenske omladine* (1918–1919), *Ilustrovani kalendar* (Corfu, 1918).

1918.

Serbian government passed a decree on the exemption from military service for the pupils and students who were studying in France and other allied countries. After the disbandment of the Student Battalion in Josie, Dušan Milačić stayed in Toulon due to illness. From 1918 to 1920, he studied the French language and comparative literature of southern European countries at the universities of Algiers and Aix-en-Provence, where he had the opportunity to attend the lectures of eminent professors Maurice Blondel in Aix and Pierre Martino in Algiers.

1914–1915.

En été de 1914, il était mobilisé comme étudiant-soldat et envoyé à Skopje pour un entraînement militaire dans la célèbre unité du bataillon des élèves de Skopje, connu sous le nom du bataillon des élèves 1300 caporaux. Après avoir terminé sa formation militaire, il était affecté à une formation de guerre dans le 15e régiment d'infanterie du 1er appel, en tant que sous-officier avec le grade de sergent. Lors de violents combats avec l'armée bulgare à l'automne 1915, il était blessé à la jambe près de Bela Palanka lors des combats dans la région du village Crvena Reka sur les positions de Špaj. Après l'occupation bulgare de Niš, il quitte l'hôpital de guerre de Niš, blessé, et se rend à Prokuplje, au village de Bele Vode, chez ses parents. Pendant la Grande Guerre, à part Dušan, ses quatre frères ont également participé aux combats. Plus tard, après la fin de la guerre, ils ont obtenu les plus hautes distinctions de guerre, comme par exemple « L'étoile de Karadordë aux épées ».

1916–1918.

Il a traversé l'Albanie, blessé, en s'appuyant sur ses béquilles et est monté à bord d'un bateau dans le port de San Giovanni de Medua sur la côte albanaise. Il a été transféré en Afrique du Nord, à Bizerte afin d'entrer en convalescence. De Bizerte, il se rend d'abord en Algérie au Cap Platiff près de la ville d'Algérie, ensuite il retourne à Bizerte, d'où il part finalement pour la France par ordre. Il participe en tant que sergent à l'entraînement militaire du bataillon universitaire serbe (Bataillon Universitaire Serbe), stationné à Jausiers dans le département des Basses Alpes, près de la ville de Barcelonnette. La mère de Dušan, Todora, a été tuée lors de cruelles représailles bulgares pendant le soulèvement de Toplica en 1917. Durant la guerre, il publie des poèmes patriotiques dans les journaux « Skerlić » (1916–1917), « Novo doba » (1918), « Srpske novine » (1918), « Beogradski dnevnik » (1918), « Glasnik jugoslovenske omladine » (1918–1919), « Ilustrovani kalendar » (Corfou 1918).

1918.

Le gouvernement serbe a adopté un décret sur la libération du service militaire des élèves et des étudiants qui étudiaient en France et dans d'autres pays alliés. Dušan Milačić, après la dissolution du bataillon des élèves de Jausiers, est resté à Toulon pour cause de maladie. De 1918 à 1920, il étudie la langue française et la littérature comparée en Europe du Sud à l'Université d'Algérie et à Aix-en-Provence. Il suit les conférences d'éminents professeurs Maurice Blondel à Aix et Pierre Martinot en Algérie.

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892–1979

1918.
Српски студенти у Екс ан Провансу у Француској
(Д. М. у другом реду, стоји, први слева)

Serbian students in Aix-en-Provence, France
(D. M. in the second row, standing, first from left)

Les étudiants serbes à Aix-en-Provence en France
(Dušanau second rang, debout, premier à gauche)

Париз / Paris, 1920.
Душан З. Милачић, портрет оловком
(аутор: Душан Јанковић, сликар)

Dušan Z. Milačić, a portrait in pencil
(author: Dušan Janković, painter)

Dušan Z. Milačić, portrait au crayon
(auteur: Dušan Janković, peintre)

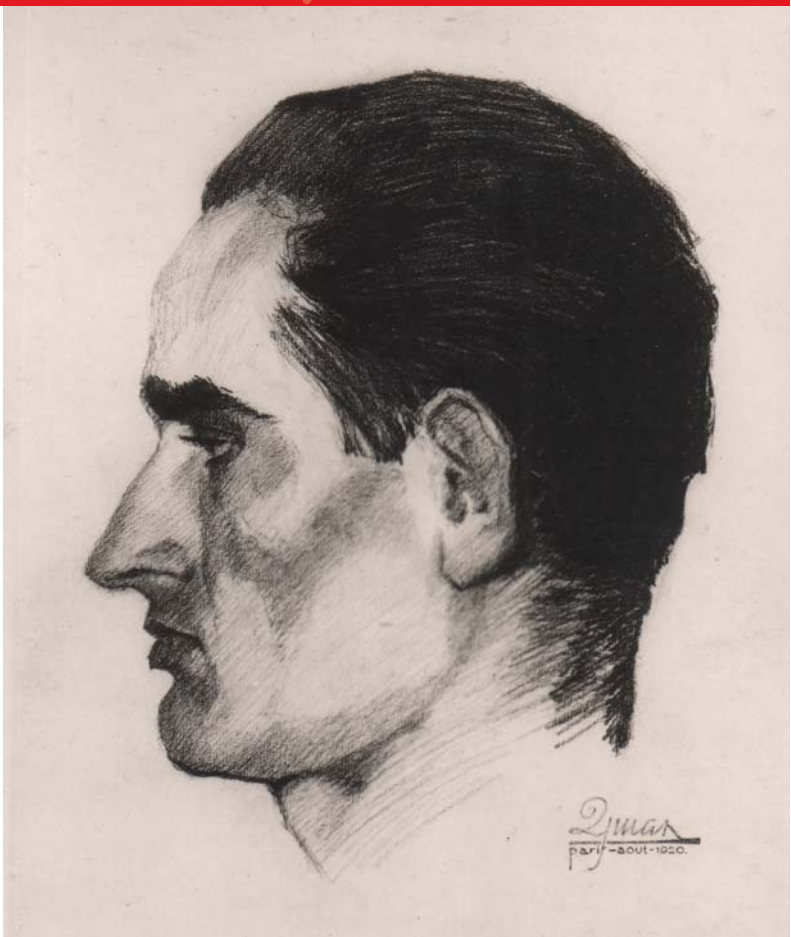

ПОГЛЕДАЈТЕ МЕ ОЧИ, ОЧИ ЊЕНЕ

Погледајте ме очи, очи њене!
Отроставе ме и опсенисте;
О, очи њене, два отрова ви сте!
Без вас ми свуд мрак. Опчињен и пјан
Сада у ноћи тражим светле зене.
Погледајте ме очи, очи њене;
У вама снови мој леп, плави сан.

Погледајте ме очи, очи њене,
Што расцветава белих кринова круне;
Два сна немирна, две чежње пламене,
О, очи, очи мириса сутонских пуне,
Што расцветава белих кринова круне;
Две радости тугом преливане; –
Погледајте ме очи, очи њене!

Погледајте ме очи, очи њене!
Два црна сунца светлог усхићења,
Две луке тамне радошћу и чежњом озарене,
На плавом мору јутра јесења; –
У вама сновијају моје жеље далеке, невеселе,
И радости што су пловиле кроз облаке беле.
Повратите ми осмехе чисте и снове румене;
Погледајте ме очи, очи њене!

**Ратна застава Другог пешадијског пука „Књаз Михаило”
Моравска дивизија / Гвоздени пук**

Battle flag of the Knjaz Mihailo Second infantry regiment
Moravska division, the Iron regiment

Le drapeau de guerre du deuxième régiment « Knjaz Mihailo »,
La division de Morava/Régiment de fer

Божидар Милачић (? –1916)
Božidar Milačić (? –1916)

Бранислав Милачић
Branislav Milačić

Ђорђе Милачић (1888–1962)
Đorđe Milačić (1888–1962)

Братимир Милачић (1891–1919)
Bratimir Milačić (1891–1919)

1920.
Српски студенти у Алжиру
(A. M. у другом реду, стоји, први слева)

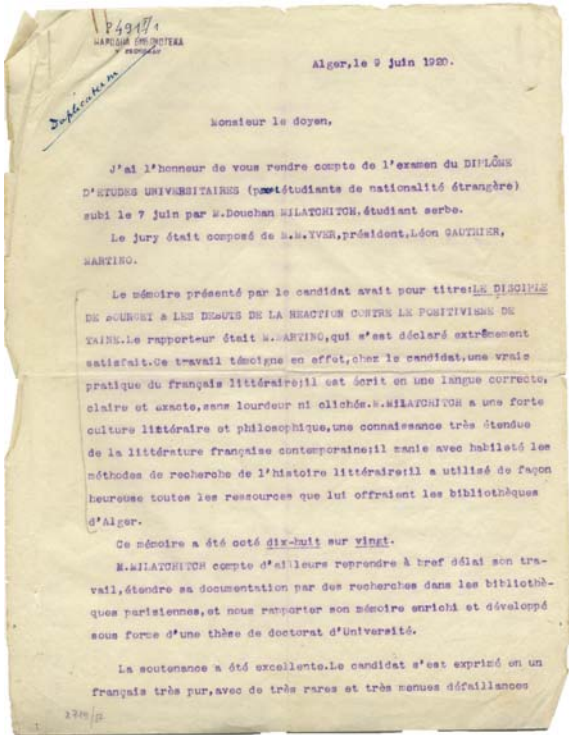
Serbian students in Algiers
(D. M. in the second row, standing, first from left)

Les étudiants serbes à Alger
(Dušan au second rang, debout, premier à gauche)

Пјер Мартино – Декану Факултета
књижевности, Alger, 1920.
(Pierre Martino /1880–1953/, професор
Факултета књижевности у Алжиру)

Pierre Martino – to the Dean of the Faculty of literature, Algiers
(Pierre Martino, 1880–1953, professor at The Faculty of Literature in
Algiers)

Pierre Martino – au doyen de la Faculté des lettres, Alger
(Pierre Martino/1880–1953/, professeur de la Faculté des lettres en
Algérie)

FACULTÉ DES LETTRES D'ALGER
Факултет књижевности у Алжиру

Alger, le 9 juin 1920.

Monsieur le doyen / Господине декане,
Имам част да вам поднесем извештај ДИПЛОМСКОГ ИСПИТА НА УНИВЕРЗИТЕТУ
(студенти стране националности). Испит је полагао господин Душан Милачић,
српски студент 7. јуна.

Чанови испитне комисије: господин М. Ивер, председник, Леон Готије, Мартино.
Назив дисертације коју је представио кандидат је „УЧЕНИК ПОЛА БУРЖЕА И
ПОЧЕЦИ РЕАКЦИЈЕ ПРОТИВ ТЕНОВОГ ПОЗИТИВИЗМА”.¹

Господин Мартино је поднео извештај о овом раду и изјавио је да је крајње задовољан.
Овај рад нам указује на чињеницу да кандидат влада књижевним француским језиком,
рад је написан на одличном француском језику, јасно и прецизно, без неспретних
израза и фраза. Господин Милачић поседује једну јаку књижевну и филозофску
културу, врло широко знање савремене француске књижевности, вешто барата
истраживачким методама књижевне историје, искористивши на прави начин све
изворе које су му пружиле библиотеке у Алжиру.

Ова дисертација је добила оцену 18 од 20.

Господин Милачић уосталом размишља да у скорје време поново ради на ту тему и
прошири своју документацију истраживањима по париским библиотекама и да нам
касније поднесе дисертацију обогачену и проширену у форми универзитетске
докторске тезе.

Одбрана рада је била одлична. Кандидат се изражавао на чистом француском језику са
врло ретким и врло ситним недостацима у изражавању. Урадио је више од резимеа,
компетирао га је на више начина, проширио видике постојеће теме и предвидео неке
нове које мисли да уведе.(...)

1920.
Дипломирао на алжирском универзитету под менторством
професора Пјера Мартиноа на тему: Ученик Пола Буржеа и
почеци реакције против Теновог позитивизма (Le Disciple de
Paul Bourget et le débuts de la réaction contre le positivisme de
Taine).

1920–1924.
По повратку у Србију професор је Прве мушке гимназије у
Нишу где предаје француски језик, југословенску књижев-
ност и филозофију. Истовремено је и управник Народне
библиотеке у Нишу. У гимназији покрене књижевни ча-
сопис Гласник (1924). Професорски испит је положио 1922,
а већ наредне, 1923. године докторирао на Свеучилишту у
Загребу, под менторством професора Петра Скока, са тезом
(проширена верзија дипломског рада из Алжира) Ученик
Пола Буржеа и почеци реакције против Теновог позитивизма.
У часопису Мисао под уредништвом песника Симе Пандуро-
вића 1918–1924. објављује поезију и есејистику. Први есеј о
Балзаку објавио у часопису Мисао 1926. под насловом „Бал-
закови књижевни почеци”.

1920.
Milačić graduated from the University of Algiers under the
mentorship of Professor Pierre Martino, on the topic: Paul
Bourgeois's student and the beginnings of the reaction against
Ten's positivism (Le Disciple de Paul Bourget et le débuts de la
réaction contre le positivisme de Taine).

1920–1924.
Upon his return to Serbia, he was a professor at the First Men's
Grammar School in Niš, where he was teaching the French
language, Yugoslav literature and philosophy. At the same
time, he was the manager of the National Library in Niš. In the
high school, he started the literary magazine Glasnik (1924).
He passed the professor's exam in 1922, and the following year
he received his doctorate from the University of Zagreb, under
the mentorship of Professor Petar Skoko. The thesis was an
extended version of his dissertation from Algiers. He had his
poetry and essays published in the magazine Misao, whose editor
was the poet Sima Pandurović. Milačić's first essay on Balzac
was published in Misao in 1926 under the title Balzac's Literary
Beginnings.

1920.
Il est diplômé à l'Université d'Algérie sous le tutorat du profes-
seur Pierre Martinot sur le sujet : « Le disciple de Paul Bourget
et les débuts de la réaction contre le positivisme de Taine ».

1920–1924.
À son retour en Serbie, il a professé au premier lycée mascu-
lin de Niš, où il a enseigné la langue française, la littérature
yougoslave et la philosophie. En même temps, il est directeur
de la Bibliothèque nationale de Niš. Au lycée, il met en place
la revue littéraire « Glasnik » (1924). En 1922, il a réussi son
examen du professeur, et l'année suivante, en 1923, il termine
son doctorat à l'Université de Zagreb, sous le tutorat du profes-
seur Petar Skok, en soutenant la thèse (version étendue de
sa thèse d'Algérie), « Le disciple de Paul Bourget et les débuts
de la réaction contre le positivisme de Taine ». Dans la revue
« Misao », éditée par le poète Sima Pandurović 1918–1924, il
publie de la poésie et des essais. Il fait apparaître son premier
essai sur Balzac dans la même revue en 1926 intitulé « Les dé-
buts littéraires de Balzac ».

1920/1924.

**Душан З. Милачић
као професор Мушке
гимназије у Нишу са
ученицима**

Dušan Z. Milačić as a professor
of Men's Grammar School in Niš,
with students

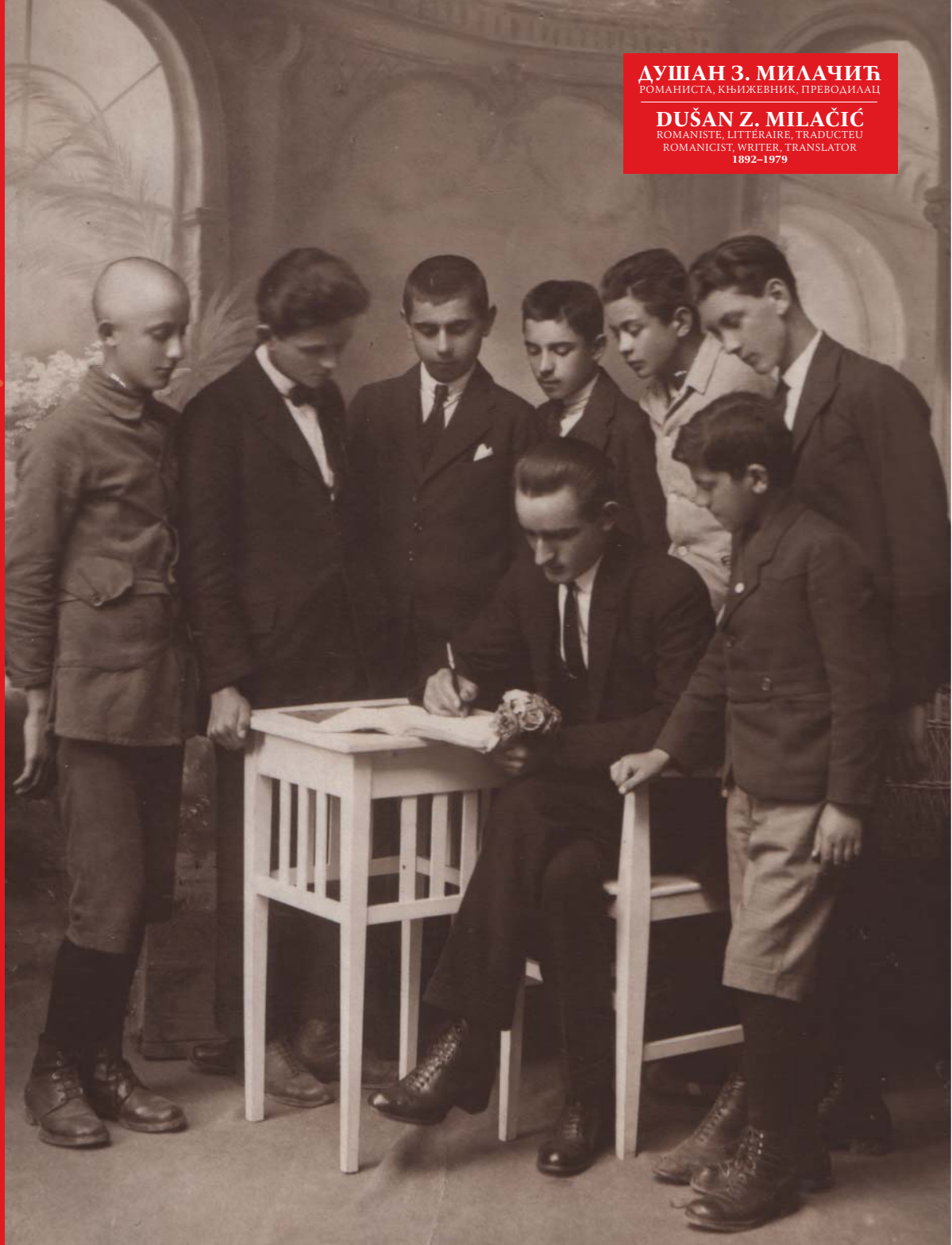
Dušan Z. Milačić en tant que
professeur du Lycée masculin à
NIŠ, avec ses élèves

1923/1924.

**Професорски
колегијум Мушке
гимназије у Нишу**
(Душан З. Милачић у трећем
реду стоји, трећи здесна улево)

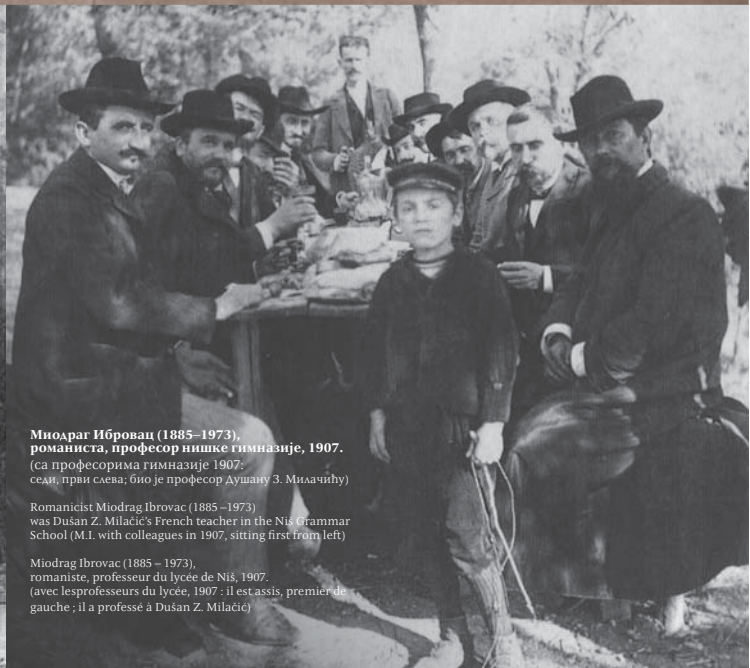
The Niš Men's Grammar School
board of teachers
(Dušan Z. Milačić in the third row,
standing third from right)

L'équipe de professeurs du Lycée
masculin à Niš
(Dušan Z. Milačić est au
troisième rang, debout, troisième
de droite à gauche)

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892–1979

**Миодраг Ибровач (1885–1973),
романиста, професор нишке гимназије, 1907.**
(са професорима гимназије 1907;
седи, први слева; био је професор Душану З. Милачићу)

Romanicist Miodrag Ibrovac (1885–1973)
was Dušan Z. Milačić's French teacher in the Niš Grammar
School (M.I. with colleagues in 1907, sitting first from left)

Miodrag Ibrovac (1885–1973),
romaniste, professeur du lycée de Niš, 1907.
(avec les professeurs du lycée, 1907 : il est assis, premier de
gauche ; il a professé à Dušan Z. Milačić)

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892–1979

1920–1924.

Душан З. Милачић као професор
Мушке гимназије у Нишу са ученицима

Dušan Z. Milačić as a professor of
Men's Grammar School in Niš, with students

Dušan Z. Milačić en tant que professeur du Lycée masculin
à Niš, avec ses élèves

1920–1924.

Душан З. Милачић као професор
Мушке гимназије у Нишу са ученицима

Dušan Z. Milačić as a professor of
Men's Grammar School in Niš, with students

Dušan Z. Milačić en tant que professeur du Lycée masculin
à Niš, avec ses élèves

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892–1979

1920–1924.

**Душан З. Милачић као професор
Мушке гимназије у Нишу са ученицима**

Dušan Z. Milačić as a professor of
Men's Grammar School in Niš, with students

Dušan Z. Milačić en tant que professeur du Lycée masculin
à NIŠ, avec ses élèves

1920–1924.

**Душан З. Милачић као професор
Мушке гимназије у Нишу са матурантима**

Dušan Z. Milačić as a professor of
Men's Grammar School in Niš, with high school graduates

Dušan Z. Milačić en tant que professeur du lycée à Niš,
avec les bacheliers

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892 - 1979

1921.
Душан З. Милачић као професор
Женске гимназије у Нишу са ученицама

Dušan Z. Milačić as a professor of
Women's Grammar School in Niš, with students

Dušan Z. Milačić en tant que professeur du
Lycée féminin à NIŠ, avec ses élèves

1921.
Душан З. Милачић као професор
Женске гимназије у Нишу са ученицама

Dušan Z. Milačić as a professor of
Women's Grammar School in Niš, with students

Dušan Z. Milačić en tant que professeur
du Lycée féminin à Niš, avec ses élèves

1926.

Душан З. Милачић као шеф Просветног одељења Посланства Краљевине СХС са пријатељима у Монпељеу

Dušan Z. Milačić as the head of the Education Department at the Embassy of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes, with friends in Montpellier

Dušan Z. Milačić en tant que chef du département de l'éducation de l'ambassade du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, avec ses amis, à Montpellier

1926.

Душан З. Милачић као шеф Просветног одељења Посланства Краљевине СХС са пријатељима у Паризу

Dušan Z. Milačić as the head of the Education Department at the Embassy of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes, with friends in Paris

Dušan Z. Milačić en tant que chef du département de l'éducation de l'ambassade du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, avec ses amis, à Paris

1924–1928.

У јесен одлази у Париз на специјалистичке студије као питомац (стипендиста) француске владе. Шеф је Просветног одељења Посланства Краљевине СХС 1925–1928. године, стара се о школовању 300 српских студената на универзитетима у Паризу, Тулузу, Монпељеу, Греноблу... Интензивно од 1928. пише две докторске дисертације о Онореу де Балзаку. Ментори државног доктората су му професори париске Сорбоне, Андре Ле Бретон (André Le Breton) за главну тезу: *Позоришће Оноре де Балзака према новим и необјављеним документима*, за допунску Пол Азар (Paul Hazard): *Необјављено позоришће Оноре де Балзака према рукописима из Шантијеја*.

1930.

На париској Сорбони 1930. одбрао је две докторске дисертације (претходно објављене као посебне књиге код издавачке куће Ашет у Паризу) оцењене највишом могућом оценом, положио државни докторат и стекао звање доктора књижевности: главна теза – *Le Théâtre de Honoré de Balzac* d'après des documents nouveaux et inédits. Par Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930; 432 p; допунска теза – *Le Théâtre inédit de Honoré de Balzac*. Édition critique d'après les manuscrits de Chantilly. Par Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930; 405 p. За дисертације је одликован Златном медаљом Француске академије, орденом „Академске палме“ (1930).

1924–1928.

He went to Paris for specialist studies as a cadet (scholarship holder) of the French government. He was the head of the Education Department at the Embassy of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes from 1925 to 1928, where he supervised the education of 300 Serbian students at universities in Paris, Toulouse, Montpellier and Grenoble. In 1928 he started writing two doctoral dissertations on Honoré de Balzac. His state doctoral mentors were André Le Breton, professor at the Sorbonne in Paris, for his main thesis: *Theater of Honoré de Balzac according to new and unpublished documents* and Paul Hazard for the supplementary thesis titled: *Unpublished Theater of Honoré de Balzac according to manuscripts from Chantilly*.

1930.

Milačić defended two doctoral dissertations at the Sorbonne (previously published as special books by the publishing house Aschet in Paris) with the highest possible grades, passed the state doctorate and earned the title of Doctor of Literature with the main thesis – *Le Théâtre de Honoré de Balzac d'après des documents nouveaux et inédits*. Par Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930; 432 p; supplementary thesis – *Le Théâtre inédit de Honoré de Balzac*. Édition critique d'après les manuscrits de Chantilly. By Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930; 405 p. For his dissertations, he was awarded the Gold Medal of the French Academy, *Academic Palms* (1930).

1924–1928.

En automne, il s'est rendu à Paris pour faire des études spécialisées en tant qu'élève-officier (boursier) du gouvernement français. De 1925 à 1928, Il était responsable du Service de l'éducation auprès de l'Ambassade du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes. Il s'occupe de l'éducation de 300 étudiants serbes dans les universités de Paris, Toulouse, Montpellier et Grenoble. Depuis 1928, il écrit intensivement deux thèses de doctorat sur Honoré de Balzac. Ses directeurs de thèse d'État sont André Le Breton, professeur à la Sorbonne à Paris, pour sa thèse principale : « *Le Théâtre d'Honoré de Balzac d'après des documents nouveaux et inédits* » et Paul Hazard, pour sa thèse complémentaire : « *Théâtre inédit d'Honoré de Balzac d'après des manuscrits de Chantilly* ».

1930.

En 1930, à la Sorbonne de Paris, il a soutenu deux thèses de doctorat (précédemment publiées sous forme de livres spéciaux par la maison d'édition Hachette de Paris) avec la note la plus élevée possible, a eu le doctorat d'État et a obtenu le titre de docteur en littérature : thèse principale – « *Le Théâtre d'Honoré de Balzac d'après des documents nouveaux et inédits* ». Par Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930, 432 p; thèse complémentaire – « *Le Théâtre inédit d'Honoré de Balzac*. L'édition critique des manuscrits de Chantilly. Par Douchan Z. Milatchitch. – Paris, Librairie Hachette, 1930; 405 p. Pour ses thèses, il a reçu la médaille d'or de l'Académie française, « *Palmes académiques* » (1930).

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892-1979

1926. Душан З. Милачић као шеф Просветног одељења Посланства Краљевине СХС са пријатељима у Паризу

Dušan Z. Milačić as the head of the Education Department at the Embassy of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes, with friends in Paris

Dušan Z. Milačić en tant que chef du département de l'éducation de l'ambassade du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, avec ses amis, à Paris

1926.

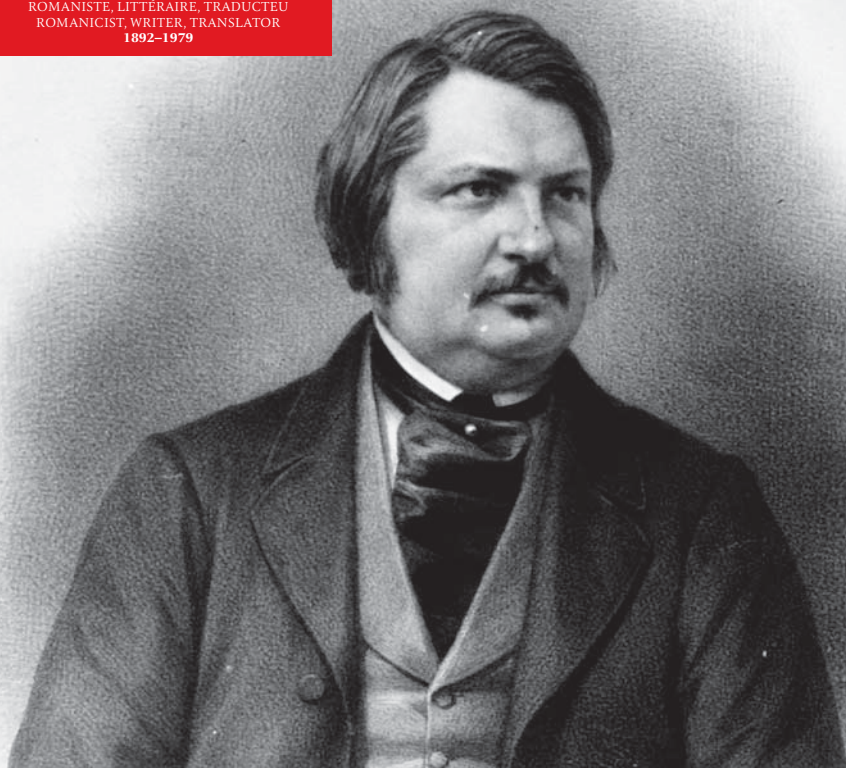
Душан З. Милачић са пријатељима у Тулузу

Dušan Z. Milačić with friends in Toulouse
Dušan Z. Milačić avec ses amis à Toulouse

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892-1979

DOUCHAN Z. MILATCHITCH
DOCTEUR EN LETTRES

LE THÉÂTRE DE HONORÉ DE BALZAC

D'APRÈS DES DOCUMENTS NOUVEAUX
ET INÉDITS

LIBRAIRIE HACHETTE
79, BOULEVARD S. GERMAIN, PARIS
1930

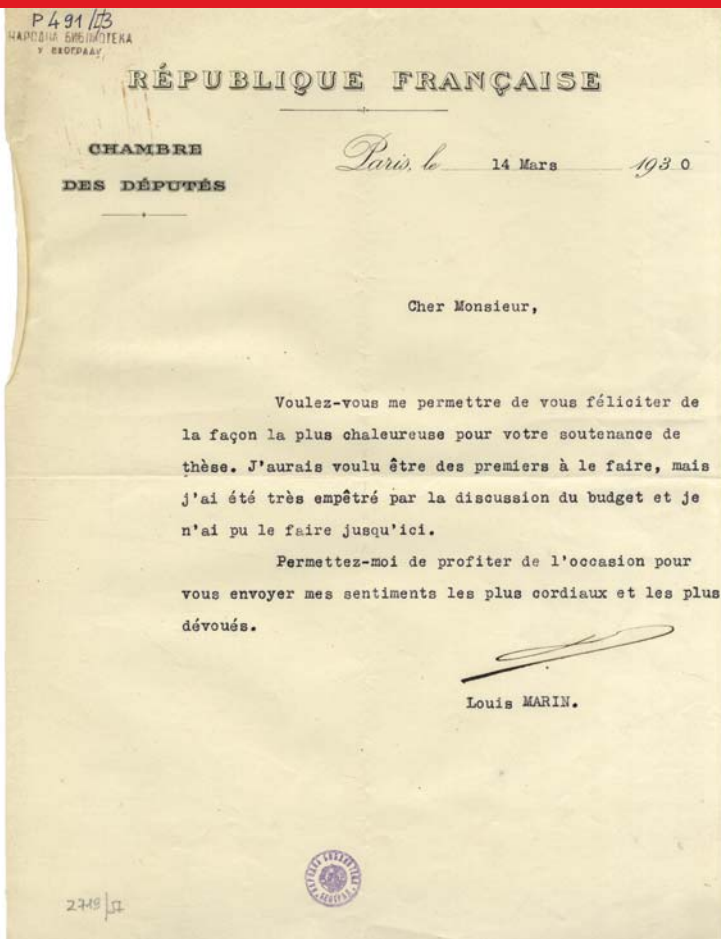
Оноре де Балзак
(1799–1850), књижевник

Honore de Balzac
(1799–1850), littéraire / writer

Насловна страна докторске тезе
Душана З. Милачића, 1930.

Title page of Dušan Milačić's doctoral dissertation

La page de couverture de la thèse de doctorat de
Dušan Z. Milačić

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
CHAMBRE DES DÉPUTÉS

Република Француска
Народна скупштина

Париз, 14. март 1930.
Paris le 14 mars 1930.

Драги господине,

Дозволите ми да Вам најискреније честитам на одбрани тезе. Желео сам да будем међу првима који честитају, али сам био ангажован око дискусије о буџету и самим тим спречен, па нисам могао до сада то да учиним.

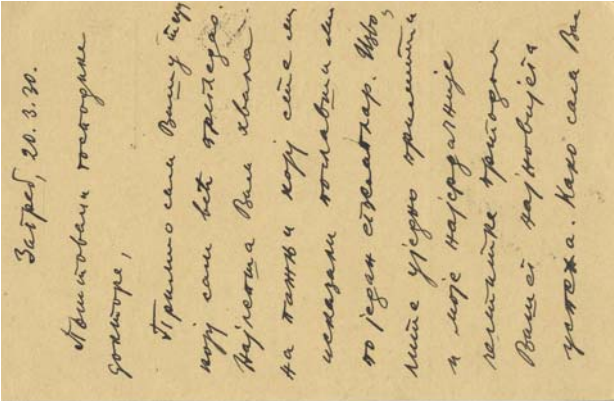
Дозволите ми да искористим ову прилику и пошаљем вам најсрдачније и најоданије поздраве.

Луј Марен

Луј Марен – Душану З. Милачићу
(Луј Марен / Louis Marin, 1871–1960),
француски политичар, министар у влади)

Louis Marin (1871–1960), Politician,
minister in the French government

Louis Marin (1871–1960) Le politicien,
français, le ministre dans le Gouvernement

Петар Скок – Душану Милачићу
Загреб, 20. март 1930.

Загреб, 20. 3. 30.
Поштовани господине докторе,

Примио сам вашу тезу коју сам већ прегледао. Најлепше Вам хвала на пажњи коју сте ми исказали пославши ми по један егземплар. Изволите уједно примити и моје најсрдачније честитке приликом вашег најновијег успеха. Како сам вас већ раније познавао, ја сам одмах веровао у ваш успех.

Срдачан поздрав од оданог П. Скока.

[Адреса:]
Господин
Др З. Милачић
35 Лешјанинова
Ниш / Niš

Петар Скок (1881–1956),
професор на Свеучилишту у Загребу, романиста, лингвиста

Petar Skok (1881–1956), professor at the University of Zagreb
romanicist and linguist

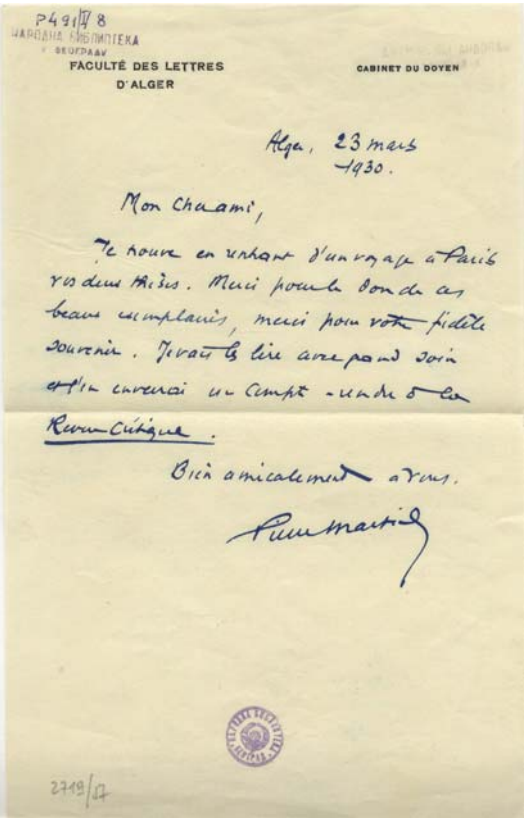
Petar Skok (1881–1956), professeur de l'Université de Zagreb
romaniste, linguiste

Пјер Марино – Душану З. Милачићу

Пјер Марино (1880–1953),
професор Факултета књижевности у Алжиру

Pierre Martino (1880–1953), professor at The Faculty of
Literature in Algiers

Pierre Martino (1880–1953), professeur de la Faculté des
lettres en Algérie

FACULTÉ DES LETTRES D'ALGER
CABINET DU DOYEN

Факултет књижевности у Алжиру
Кабинет декана

Алжир, 23. март 1930.
Alger, 23. mars 1930.

Мој драги пријатељу,

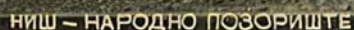
Нашао сам вративши се са путовања у Париз Ваше две тезе. Хвала што сте ми поклонили ове лепе примерке, хвала на вашој верној успомени. Прочитаћу их са великом пажњом и послаћу осврт у часопису „Revue critique”.

Свако добро, пријатељу.

Пјер Марино

The National Theatre in Niš Le théâtre national de Niš

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892–1979

New, B - 21-1932

[illegible]

Читао сам у новинама да сте Ви били референт за прераду Нечисте крви. Да ли бисте хтели да кажете прерађивачу да ми пошаље један примерак на прочитање. Ја имам прераду мог драматурга г. Динуловића који ју је завршио пре месец дана. Хтео бих да прочитам и ту другу прераду, па да прикажем ону која је боља. Ако би вас интересовала г. Динуловића прерада, ја бих му рекао да вам је пошаље на мишљење и прочитавање.

Како сте Ви ?
Госпођу маму и Вас мно
поздравља

Ваш,
Душан З. Милачић

**1933.
Душан З. Милачић и
Добрица Милутиновић
са ансамблом
Позоришта Моравске
бановине у Нишу**

Dušan Z. Milačić and Dobrica
Milutinović with the acting
ensemble of the Moravska
banovina Theatre in Niš

Dušan Z. Milačić et Dobrica
Milutinović avec l'équipe du
Théâtre de Moravska Banovina à
Niš

1931–1934.

После одбране дисертација враћа се у отаџбину и краће време је професор Војне академије у Београду (1930/31), потом одлази у Ниш за професора Мушке гимназије (1931); од 1931. до 1934. је драматург и управник Позоришта Моравске бановине у Нишу.

1934.

У јесен одлази у Београд за професора Треће београдске гимназије.

1935.

За допринос француској култури и књижевности и рад на српско-француским културним везама, добио је највише француско одликовање – Орден Легије части витешког реда (Legion d' Honneur).

1939.

Постављен је за књижевно-уметничког референта Народног позоришта у Београду.

1939–1942.

Постављен је за директора Дrame Народног позоришта у Београду. По сопственој жељи и молби 1942. прелази на рад у Државни архив Србије где се убрзо пензионисао.

1942–1946.

Године окупације провео је у кући на породичном имању у Белим Водама код Прокупља. Пише своју познату монографију, *Балзак, живиот и рад* (објављена после рата: СКЗ, 1949).

1946–1960–1979.

У послератном периоду посветио се обнови књижног фонда Народне библиотеке Србије, чији је управник био током 1944–1960, коју је развијао по моделу и устројству Француске националне библиотеке. За живота Душан Милачић био је члан управе Удружења књижевника Србије, члан управе Удружења носилаца Албанске споменице, почасни председник Удружења Југославија–Француска. За монографију *Сјендал* добио је Октобарску награду града Београда (1962) и награду за превод Стендалових *Записа једног пућника* „Др Милош Н. Ђурић” (1976). Носилац је Ордена рада, Ордена заслуга за народ, Ордена Св. Саве и високог француског признања – Палме официјерског реда. Библиографија др Душана З. Милачића је импозантна: садржи око 500 јединица из области историје француске књижевности, студије и есеје из белетристичке и драмске књижевности, преводе класика француске књижевности, рецензије и предговоре, теоријске прилоге из области библиотекарства (*Предмјетни каталог*, 1950). Био је уредник и аутор прилога у монографијама о Великом рату; аутор је романсираних биографија о познатој француској глумици, *Сари Бернар* (1937) и оперској певачици 19. века, *Марији Малибран* (1954). Милачићеве синтетичке књижевноисторијске студије – *Балзак, живиот и рад* (1949), *Виктор Иго, живиот и рад* (1954), *Емил Зола* (1958), *Сјендал* (1961), *Вечни Молијер* (1973), по оцени критичара сматрају се „бриљантним” студијама биографске књижевности у нас, „ерудитних и прегледно писаних”. Аутор је значајних студија из француске књижевности: *Есеји из француске књижевностии* (1956), *Од Скарона до Рембоа* (1965), *Реализам и најуриализам у књижевностии* (1957), и др. До данас ниједна од дисертација није преведена на српски језик, ни интегрално ни селективно, осим издања за живота Милачића (1973), респективне издавачке куће у Женеви, специјализоване за репринт издања (Слаткин), која је објавила другу допунску тезу: *Le Théâtre inédit de Honoré de Balsac*. Edition critique d'après les manuscrits de Chantilly. Par Douchan Z. Milatchitch: Genève: Slatkine Reprints, 1973.

1979.

Душан З. Милачић преминуо је 21. октобра у Београду.

1931–1934.

Having defended his dissertations, Milačić returned to his native country and for a short time worked as a professor at the Military Academy in Belgrade (1930/31). Then he went to Niš to become a professor at the Men's Grammar School. From 1931 to 1934, he was a playwright and the manager of the Moravian Banovina Theatre in Niš.

1934.

He went to Belgrade to become a professor at the Third Belgrade Men's Grammar School.

1935.

For his contribution to French culture and literature and the work on Serbian-French cultural ties, he received the highest French decoration – the Order of the Legion of the Knights (Legion d' Honneur).

1939.

He was appointed literary and artistic officer at the National Theatre in Belgrade.

1939 –1942.

He was appointed director of the Drama section of the National Theatre in Belgrade. Following his own wish, he requested to be transferred to work in the State Archive of Serbia in 1942, where he soon retired.

1942–1946.

He spent the war years in the house on the family estate in Bele Vode near Prokuplje. He wrote his famous monograph there - *Balzac, Life and Work* (published after the war: SKZ, 1949).

1946–1960–1979.

In the post-war period, Milačić dedicated himself to the renewal of the book fund of the National Library of Serbia, (he was its manager from 1944 to 1960) which he developed according to the model and structure of the French National Library. Dušan Milačić was a member of the board of the Association of Writers of Serbia, a member of the board of the Association of Holders of the Medal commemorating the Serbian Army and civilians' retreat across Albania – Albanska Spomenica, and the honorary president of the Association Yugoslavia-France. For the monograph *Stendhal*, he received the October Award of the City of Belgrade (1962) and the prize Dr. Miloš N. Đurić was awarded to him for the translation of Stendhal's *Notes of a Traveller* in 1976. He is the holder of the Order of Labour, the Order of Merit for the People and the Order of St. Sava as well as a high French recognition - Palms of the Order of Officers. Bibliography of Dr. Dušan Z. Milačić is impressive. It contains about 500 units in the field of history of French literature, studies and essays on fiction and drama, translations of the classics of French literature, reviews and prefaces, theoretical contributions in the field of librarianship (Subject catalogue). He was the editor and author of articles in monographs on the Great War. He is the author of biographies of a famous French actress Sarah Bernhardt (1937) and 19th century opera singer Maria Malibran (1954). Milačić's synthetic literary-historical studies – *Balzac, life and work* (1949), *Victor Hugo, life and work* (1954), *Emil Zola* (1958), *Stendhal* (1961), *Eternal Moliere* (1973), are considered brilliant studies, erudite and clearly written. He is also the author of important studies in French literature: *Essays in French Literature* (1956), *From Scaron to Rimbaud* (1965), *Realism and Naturalism in Literature* (1957), and many others. To date, none of Milačić's dissertations has been translated into Serbian, neither integrally nor selectively. In 1973, a respectable publishing house in Geneva, specializing in reprint editions (Slatkin), published his second supplementary thesis: *Le Theatre inedit de Honoré de Balsac*. Edition critique d'apres les manuscrits de Chantilly. Par Douchan Z. Milatchitch: Geneve: Slatkine Reprints, 1973.

1979.

Dušan Z. Milačić died in Belgrade on October 21st.

1931–1934.

Après la soutenance de thèse, il est rentré dans le pays d'origine et pendant une courte période il professe à l'Académie militaire de Belgrade (1930/31), puis il revient à Niš pour devenir professeur au lycée masculin (1931) ; de 1931 à 1934, il est dramaturge et directeur du théâtre de « Moravska Banovina » à Niš.

1934.

En automne, il s'est rendu à Belgrade pour devenir professeur au Lycée trois.

1935.

Pour sa contribution à la culture et à la littérature françaises et pour son travail concernant les relations culturelles franco-serbes, il a obtenu la plus haute distinction française – Ordre national de la Légion d'honneur – Chevaliers.

1939.

Il a été nommé responsable littéraire et artistique du Théâtre national de Belgrade.

1939–1942.

Il a été nommé directeur du Drame du Théâtre national de Belgrade. A sa propre demande, en 1942, il est parti travailler aux Archives d'État de Serbie, où il a pris sa retraite.

1942–1946.

Il a passé les années d'occupation dans sa maison de famille à Bele Vode près de Prokuplje. Il a écrit sa célèbre monographie « Balzac, vie et œuvres » (publiée après la guerre : SKZ, 1949).

1946 – 1960 – 1979.

Dans la période d'après-guerre, il se consacre au renouvellement du fonds des livres de la Bibliothèque nationale de Serbie, dont il a été le directeur de 1944 à 1960 et qu'il développe selon le modèle et la structure de la Bibliothèque nationale de France. Au cours de sa vie, Dušan Milačić a été membre du Conseil d'administration de l'Association des écrivains de Serbie, membre du Conseil d'administration de l'Association des titulaires de la médaille commémorative d'Albanie et président d'honneur de l'Association Yougoslavie-France. Pour la monographie « Stendhal », il a reçu le Prix d'octobre de la ville de Belgrade (1962) et le prix « Dr Miloš N. Đurić » (1976) pour la traduction des « Mémoires d'un touriste » de Stendhal. Il est titulaire de l'Ordre du travail, de l'Ordre du mérite du peuple et de l'Ordre de Saint Sava ainsi que de la haute reconnaissance française – Palmes des officiers. La bibliographie de Dušan Z. Milačić est impressionnante. Elle contient environ 500 unités dans le domaine de l'histoire de la littérature française, des études et des essais de fiction et d'art dramatique, des traductions des classiques de la littérature française, des critiques et des préfaces, des contributions théoriques dans le domaine de la bibliothéconomie (Catalogue des matières). Il était l'éditeur et l'auteur des articles dans des monographies sur la Grande Guerre ; il est l'auteur de biographies romanes de la célèbre actrice française Sarah Bernhardt (1937) et de la chanteuse d'opéra du XIXe siècle Maria Malibran (1954). Les études littéraires et historiques synthétiques de Milačić – « Balzac, la vie et l'œuvre » (1949), « Victor Hugo, la vie et l'œuvre » (1954), « Emil Zola » (1958), « Stendhal » (1961), « Molière éternelle » (1973) sont évaluées par les critiques comme des études « brillantes » de la littérature biographique dans notre pays, « érudites et clairement écrites ». Il est l'auteur d'importantes études en littérature française : « Les essais de littérature françaises » (1956), « De Scarron à Rimbaud » (1965), « Le réalisme et le naturalisme » (1957).

Jusqu'à nos jours, aucune de ses thèses de doctorat n'a été traduite en serbe, ni intégralement ni sélectivement. Cependant, l'exception est faite en 1973, du vivant de l'auteur, par la maison d'édition de renommé à Genève, spécialisée pour les éditions de réimpression (Slatkin). Elle a publié sa thèse complémentaire : « Le Théâtre inédit d'Honoré de Balzac. Édition critique des manuscrits de Chantilly. Par Douchan Z. Milatchitch : Genève : Slatkine Reprints, 1973.

1979.

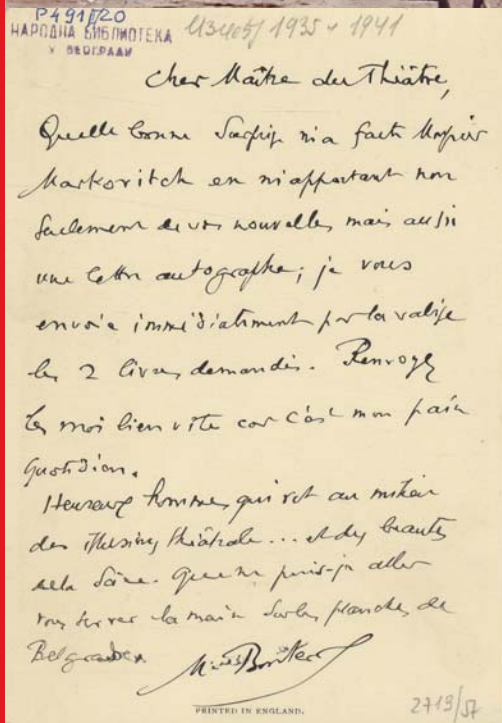
Dušan Milačić a décédé à Belgrade le 21 octobre.

Народно позориште у Београду

The National Theatre in Belgrade

Le théâtre national de Belgrade

1939–1940.

Душан З. Милачић
као директор Дrame
Народног позоришта у
Београду са глумачким
ансамблом

(Д. Милачић у средини, лево у
белом мантилу, глумица Деса
Дугалић)

Dušan Z. Milačić as the director of
the Drama section of the National
Theatre in Belgrade, with the acting
ensemble (D. M. in the middle, left,
in a white coat, actress Desa Dugalić)

Dušan Z. Milačić en tant que
directeur du Théâtre National de
Belgrade, avec le groupe des
comédiens du théâtre (Dušan à
gauche en manteau blanc, l'artiste
Desa Dugalić)

Морис Блондел – Душану З. Милачићу
[Париз, 1935–1941]

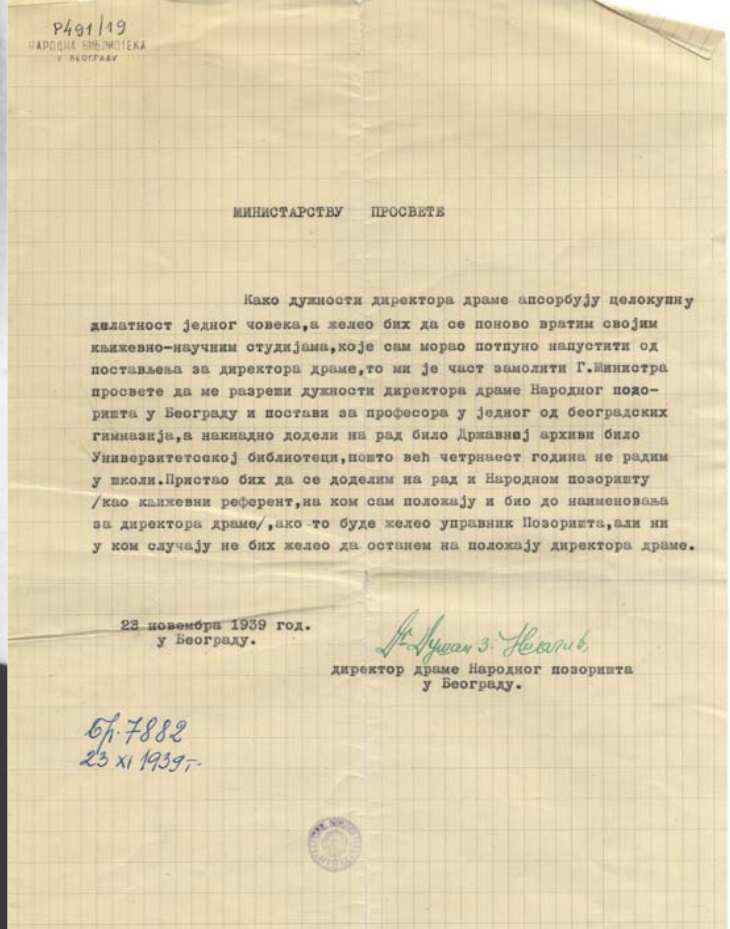
Драги краљу позоришта,

Какво лепо изненађење ми је приредио Марковић што ми је пренео не само новости од Вас него и писмо написано Вашом руком; шаљем Вам одмах у коферу две књиге које сте тражили. Вратите ми их брзо јер оне су мој насушни хлеб. Срећан је човек који живи усред позоришних илузија и сценских лепота. Што не могу да дођем да вам честитам и стегнем руку на београдским даскама.

Морис Блондел

Maurice Blondel (1861–1949)
професор универзитета
university professor
professeur d'université

Душан З. Милачић (1892–1979)

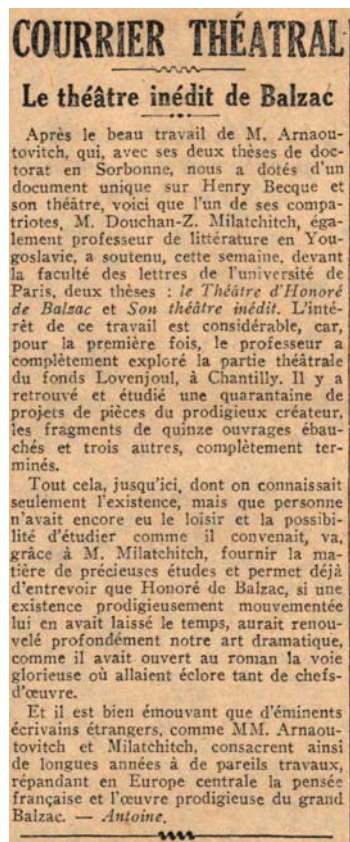
Dušan Z. Milačić (1892–1979)

Текст из француске штампе

Texts from the French press
Extrait des journaux français

1920–1939. Преписка из заоставштине Душана З. Милачића

Correspondence from the legacy of Dušan Z. Milačić
Correspondance de l'héritage de Dušan Z. Milačić

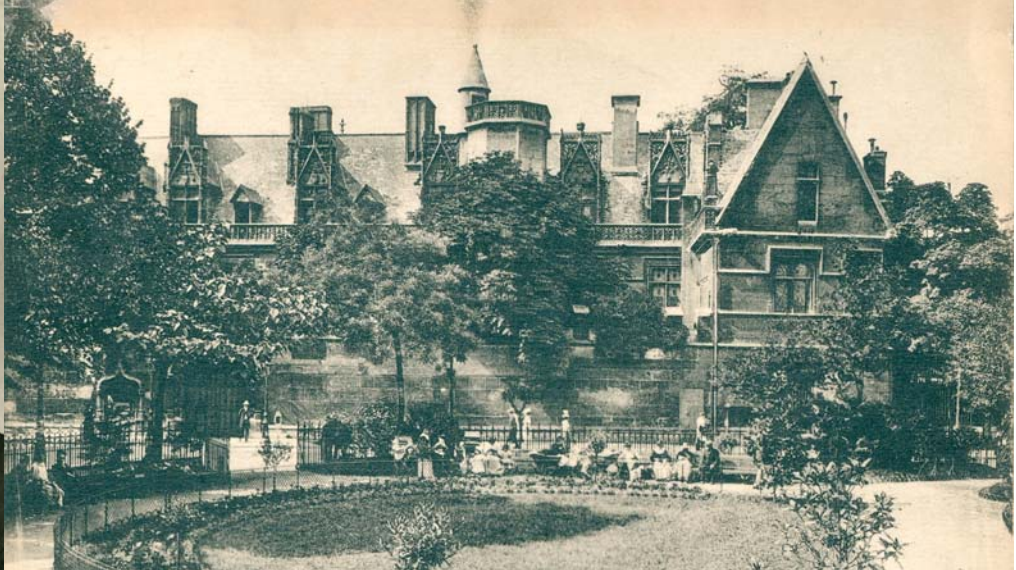
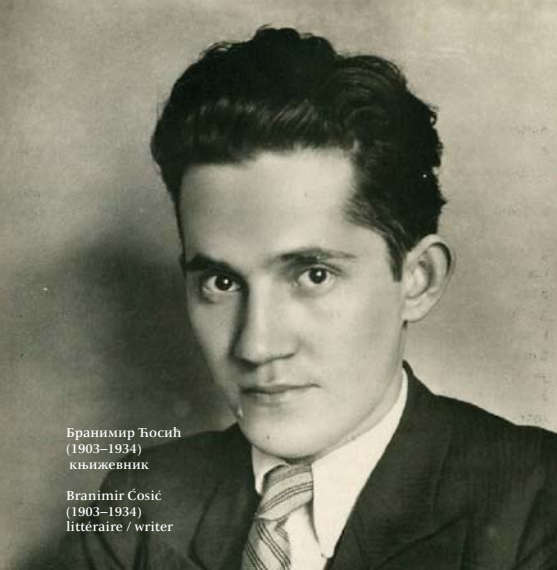

/Антоан Андре: Необјављено Балзаково позориште Душана З. Милачића, 1930/

После добро одрађеног посла господина Арнаутовића, који нам је са своје две докторске тезе на Сорбони даровао јединствени документ о Анрију Беку и његовом позоришту, један од његових земљака господин Душан З. Милачић, такође професор књижевности у Југославији, је ове недеље на Факултету књижевности Универзитета у Паризу одбранио две тезе: Позориште Оноре Балзака и његова необјављена позоришна дела. Интерес за овај рад је значајан, јер је по први пут професор потпуно истражио позоришни део фонда Ловенжула у Шантијеу. Он је тамо пронашао и простудирао четрдесетак пројеката комада чудесног ствараоца, фрагменте петнаест започетих дела и три друга дела комплетно завршена.

Све ово за шта смо само знали да постоји, али до сад још нико није имао ту част, ни могућност да то простудира како је докивало, ће бити саставни део драгоцених студија господина Милачића и то нам већ омогућава да приметимо следеће: Да је само чудесна егзистенција Оноре Балзаку дала времена, он би значајно обновио нашу драмску уметност као што је био отворио славни пут роману, где су процветала толика ремек дела.

Врло је дирљиво да еминентни страни писци као Арнаутовић и Милачић посвећују дугогодишња истраживања сличним радовима ширећи у Централној Европи француску мисао и чудесно дело великог Балзака.

Бранимир Ћосић – Даринка Ћосић
Резгледница, Робенсон, 5. IV 1927.

Робенсон, 5. IV. 27

Драга Милачић,

Прешао сам у ово месташце, 7 километара од Париза; све у баштама и зеленилу.
У истој вили где је и г. Милачић. Писаћу, јављаћу ти само адресу.
Ја сам врло добро.

Брана.

Ex. Branimir Tchossitch
Shez madam Bories,
45, Rue de Chénéeux
Iceaux Seine – Француска

[Адреса:]
Madame
Даринка Ћосић
Балканска ул. 12
Belgrade, Serbie

Душан З. Милачић

Бранимир Ћосић – Даринка Ћосић

Branimir Ćosić – Darinka Ćosić

Душан З. Милачић – Бранимиру Ћосићу

Dušan Z. Milačić - Branimir Ćosić

OFFICE SCOLAIRE
DE LA LEGATION DU ROYAUME
DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES
EN FRANCE

PARIS, le 11. juin 1928
24, RUE DES ECOLES n°9

Милом г-ном Ћосићу,

Ваше писмо описно протекло једно устатни
пријатељ, описно, да је сваки дан уостану
једну. Ја сам уостану оне у осту. Ја сам
а титенија да га је једна. Ја сам
милу ја своја издана, издана је једна
востану, и осту који је једна. Ја сам
востану. Ја сам
а осту да осту. Ја сам
осту. Ја сам

OFFICE SCOLAIRE
DE LA LEGATION DU ROYAUME
de Serbes, Croates et Slovènes

Paris, le- 11. jun 1928
24, Rue
des Ecoles

Меморандум, Париз, 11. јун 1928

Драги госп. Ћосићу,

Ваше ми је писмо причинило једно уистину пријатно осећање, јер ме
сваки ваш успех истински радује. Ја сам убеђен био у успех вашег романа,
а чињеница да га је Српска књижевна заграда примила за своје издање,
најбољи је знак о његовој вредности и успеху који ће доћи кад буде
објављен. Сада ћете моћи мало спокојније да се одмарате, а доцније да
отпочинете нешто ново. Ја вам овом приликом најсрдачније честитам
за овај лепо и завидни успех.

Мој посао је веома добро напредовао ове године. Balzac ће ускоро бити
готов. Једну сам тезу завршио још априла, предао је Hazard-у, који ју је
прочитао и примио. Другу завршавам, пишем последњу главу, и бићу
готов крајем јула. Ако је Le Breton прочита летос и прими без измене
и допуна, на јесен бићу обе тезе дао у штампу. Нећу моћи да их браним
пре марта издање године, јер је Hazard ових дана отишао у Америку,
олакше се враћа тек фебруара. Дакле, највероватније да ће одбрана
мојих теза бити марта 1929.

Тезе ће бити у две свеске, око 800-900 страна, обаде. Питање штампе
зграњава ме. Требаће ми више од 25.000 франака. Изгледа да ћу и ја
Балзаковим трагом дугова.

Ја сам иначе решио да одмах после доктората одем из Париза. Идеју о
Деуу нисам напустио. Биће ми врло мило ако успем да остварим своје
планове, да радимо заједно.

Летос (август – 15. септембар) идем у Југославију да се огрејем на нашем
сунцу. Овае, као и прошле године, само кише.

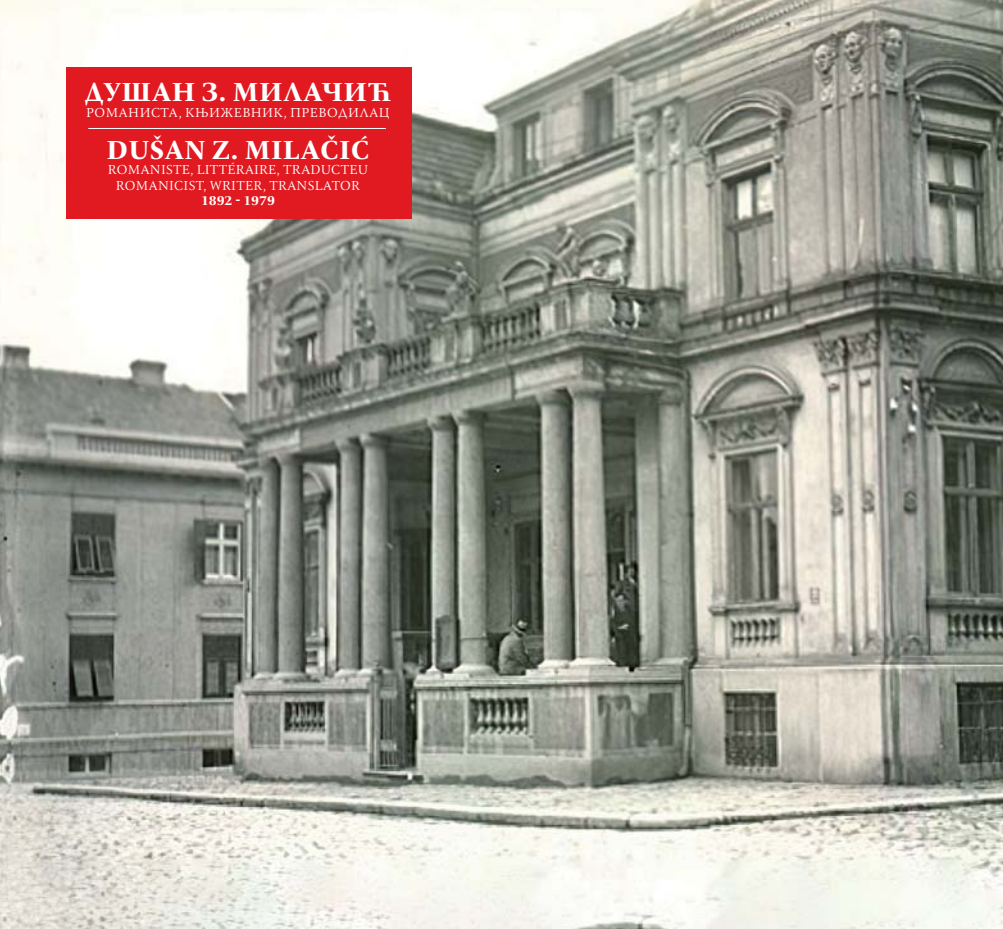
Иначе често о вама говорим са Рибникарима. Они летос дефинитивно
одазе у домовину. Саопштићу им Ваш најновији успех, Арнаутовићу
такође.

Извините, молим Вас, што Вам нисам захвалио за La Revue française. Тезе
су ме сасвим апсорбовале. Приметили сте да се од летос ни у Гласнику
не јављам. Хоћу да се ослободим теза да бих сам могао да радим.

Моја жена и ја најсрдачније Вас поздрављамо.

ДУШАН З. МИЛАЧИЋ
РОМАНИСТА, КЊИЖЕВНИК, ПРЕВОДИЛАЦ

DUŠAN Z. MILAČIĆ
ROMANISTE, LITTÉRAIRE, TRADUCTEUR
ROMANICIST, WRITER, TRANSLATOR
1892 - 1979

Др ДУШАН МИЛАЧИЋ

Предметни кашало

УПУТСТВА ЗА ИЗРАДУ

ЗАВОД ЗА ИЗДАВАЊЕ УЧБЕНИКА
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
БЕОГРАД

Зграда Народне библиотеке Србије на Косанчићевом венцу

(уништена у нацистичком бомбардовању 6. априла 1941)

The old National Library building in Kosačićev venac
(destroyed in the Nazi air raid on April 6th, 1941)

Le bâtiment de la Bibliothèque nationale à Kosačićev venac
(détruit lors du bombardement des nazis, le 6 avril 1941)

Нова зграда Народне библиотеке Србије

(Душан Милачић био је управник, 1944–1960)

The new building of the Serbian National Library
(Dušan Z. Milačić was its director 1944–1960)

Le nouveau bâtiment de la Bibliothèque nationale de Serbie
(Dušan Z. Milačić était le directeur de 1944 à 1960)

